

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bhar.262/2012/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. március hó 13. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A közokirat-hamisítás büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a vádlott és védője másodfellebbezéseit elbírálv a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2012. április hó 11. napján kelt 23.Bf.IX.6200/2012/7.számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

A harmadfokú eljárásban felmerült 6.000,- (Hatezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles megfizetni az államnak.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. december hó 21. napján kihirdetett 3.B.IX. 28476/2011/9. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 274.§ (1) bek. c/ pontja) állapította meg és nevezettet mint visszaesőt - halmazati büntetésül - egy év két hónapi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadság kizárásáról és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

A fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2012. április hó 11. napján kelt 23.Bf.IX. 6200/2012/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta.

A vádlottat egy rendbeli közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette, büntetését - a halmazatra utalás mellőzésével - hat hónapi börtönbüntetésre és egy évi közügyektől eltiltásra enyhítette. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) bekezdésében írt jogkörében eljárva, felülbírálv a elsőfokú ítéletet megállapította, hogy az eljárási szabálysértés nélkül lefolytatott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság a bizonyítékok logikus értékelésével döntően megalapozott történeti tényállást állapított meg, amelyet

egyébként senki nem vitatott. A tényállás részben - a vádlott személyi körülményei és a hozzátartozó értesítésével

kapcsolatos nyilatkozat tekintetében - hiányos volt, amely Be. 351.§ (2) bek. b/ pontjának II. fordulója szerinti részleges megalapozatlanság az iratok alapján, a Be. 352.§ (1) bek. a/ pontja szerint kiküszöbölhető volt. A kiegészített tényállás a felülbírálat során is irányadó volt.

A bíróság mérlegelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett és indokolási kötelezettségét is kellő részletességgel teljesítette. Az ítélet tényállását a vádlott beismerő vallomásra alapította, amely összhangban állt az okirati bizonyítékokkal. A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott már kétségbe vonta a bűncselekmény elkövetését, nyilatkozata azonban sem bizonyítás felvételét, sem hatályon kívül helyezést nem indokolt, figyelemmel arra, hogy testvére adatait az ellene kibocsátott elfogató parancs folytán történt előállításakor közölte a rendőrökkel.

Az elsőfokú bíróság a letéti tárgyakról készült rendőrségi jegyzőkönyv tekintetében helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is a büntető anyagi jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően minősítette. Tévedett azonban, amikor a hozzátartozók értesítésével kapcsolatos nyilatkozatot közokiratnak tekintette. A rendőrségre előállított személy azon nyilatkozata, hogy az őrizetbe vételéről hozzátartozói közül kit kíván értesíteni, nem felel meg a közokirat Pp. 195.§-ában írt kritériumainak és nem lehet a Btk. 274.§-a szerinti közokirat-hamisítás elkövetési tárgya sem. Ezért a vádlottat a Be. 6.§ (3) bekezdés a/ pontjának I. fordulója és a Be. 331.§ (1) bekezdése alapján az ellene emelt egyik közbizalom elleni bűncselekmény miatt emelt vád alól - bűncselekmény hiányában - felmentette.

A másodfokú bíróság a részbeni felmentésre tekintettel, továbbá az elsőfokú bíróság által feltárt bűnösségi tényezők közül nagy nyomattal értékelve, hogy nem túl jelentős joghatás kiváltására alkalmas nyilatkozatának valótlanágát a vádlott igen rövid időn belül feltárta, a vele szemben elsőfokon kiszabott joghátrányt - a büntetés nemét nem érintve, - enyhítette.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője jelentettek be - céljának megjelölése nélkül - fellebbezést.

A védő a bejelentett fellebbezést enyhítésért tartotta fenn, azzal, hogy a körözés alatt álló terhelt ijedtében mondta jegyzőkönyvbe testvére személyi adatait. Nagyobb nyomattal kérte értékelni a javára, hogy a vádlott cselekményét nagyon megbánta, újabb gyermek születése várható és gerincműtét előtt áll. A bűncselekmény elkövetése óta rendszeres munkával, jövedelemmel rendelkezik és nem került a törvénnyel összeütközésbe.

A vádlott megbánásának adott hangot és enyhítést kért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 749/2012/1. számú átiratában és képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfellebbezéseket alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint a perrendi szabályok megtartása mellett lefolytatott eljárás eredményeként a kerületi bíróság által megállapított és a törvényszék által kiegészített

tényállás megalapozott és így a harmadfokú eljárásban is irányadó. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a vádlott bűnösségét 2 rb közokirat-hamisítás bűntettében, ezt hibát azonban a másodfokú bíróság kiküszöbölte, amikor részfelmentő

rendelkezést hozott. A bűnösség körének szűkülése miatt a másodfokú bíróság által enyhített fő- és mellékbüntetés törvényes, további mérséklésükre nincs ok.

Ezért a másodfokú ítélet Be. 397.§-a szerinti helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság helytállóan biztosított fellebbezési jogot az ítéletével szemben a Be. 386.§ (1) bek. c/ pontja alapján, miután az elsőfokú határozat bűnösséget megállapító rendelkezését megváltoztatva a vádlottat részben felmentette.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A Be. 387. § (1) és (2) bekezdései alapján a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítélet minden rendelkezését és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első-, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be. 388. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

Ennek során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, kellő részletességgel és alapossággal folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte és azokat iratszerűen, részletesen, okszerűen, az ésszerűség és a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelte.

Az így megállapított - a másodfokú bíróság által részben kiegészített - tényállást a törvényszék megalapozottnak ítélte, s irányadónak fogadta el a másodfokú eljárásban is.

Az így kiegészített tényállás teljeskörű, senki által nem vitatott bizonyítékon alapul, s minden tekintetben megalapozott, így a Be. 388. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság számára irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság határozata a vádlottat marasztaló részében indokolási hiányosságban nem szenved, tartalmazza a tényállási elemek vizsgálatát, továbbá a közokirat-hamisítás részletes jogi indokolását is.

A másodfokú bíróság mindenre kiterjedően megtette a bűncselekmény fogalmi ismérveinek vizsgálatát és a harmadfokú bíróság egyetért a másodfokú határozat elvi álláspontjával. Helytállóan állapította meg, hogy a hozzátartozó értesítésére vonatkozó nyilatkozat nem tekinthető közokiratnak, ezért bűncselekmény hiányában helyesen mentette fel a vádlottat az ellene emelt egy rendbeli a Btk. 274.§ (1) bek. b/ pontjában írt bűncselekmény vádja alól, amely felmentő rendelkezést egyébként másod-fellebbezéssel nem támadtak.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak találva, a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság ítéletének törvényes rendelkezéseit a Be. 397. §-a szerint helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 385.§-ára figyelemmel, a Be. 381.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2013. évi március hó 13. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Bf.IX. 6200/2012/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.262/2012/5. számú végzése folytán 2013. évi március hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. évi március hó 13. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

bíróági ügyintéző